

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 15. července 2004

o realizaci směrnice Rady 64/432/EHS ohledně dalších záruk pro obchod s hovězím dobytkem v rámci Společenství v souvislosti s infekční rinotracheitidou hovězího dobytka a schválením vymýcovacích programů navrhovaných některými členskými státy

(oznámeno pod číslem K(2004) 2104)

(Text s významem pro EHP)

(2004/558/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na směrnici Rady 64/432/EHS ze dne 26. června 1964 o veterinárních otázkách obchodu se skotem a prasaty uvnitř Společenství⁽¹⁾, a zejména na čl. 9 odst. 2 a čl. 10 odst. 2 této směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Infekční rinotracheitida u hovězího dobytka je popisem nejnápadnějších klinických příznaků infekce u hovězího herpesviru typu 1 (BHV1). Protože mnoho infekcí způsobených tímto virem probíhá v neklinické podobě, je třeba zavést kontrolní opatření nařizující spíše vymýcení infekce než potlačení symptomů.
- (2) Příloha E (II) směrnice 64/432/EHS uvádí „infekční rinotracheitidu u hovězího dobytka“ mezi nemocemi, pro které mohou být schváleny národní kontrolní programy a mohou být požadovány další záruky.
- (3) Německo předložilo program, jehož cílem bylo vymýcení infekce BHV1 ve všech částech jeho území, který je v souladu s kritérii stanovenými v čl. 9 odst. 1 směrnice 64/432/EHS a který stanovuje pravidla pro vnitrostátní pohyb hovězího dobytka, jež jsou totožná s těmi, která byla již dříve zavedena v Rakousku, v provincii Bolzano v Itálii a ve Švédsku – zemích, které tuto nemoc úspěšně vymýtily.
- (4) Program byl předložen Německem a, jak bylo tímto členským státem požadováno, byly schváleny další záruky pro obchodování s hovězím dobytkem za účelem zajištění úspěchu daného programu, a to rozhodnutím Komise 2004/215/ES⁽²⁾ ze dne 1. března 2004, které

realizuje směrnici Rady 64/432/EHS, která se týká dalších záruk pro obchod s hovězím dobytkem v rámci Společenství v souvislosti s infekční hovězí rinotracheitidou a schválením programů vymýcení infekce předložených některými členskými státy.

- (5) Další záruky existují v souvislosti s Dánskem, Rakouskem, Finskem a Švédskem a také italskou provincií Bolzano. Tyto členské státy se domnívají, že na jejich území byla infekční hovězí rinotracheitida vymýcena, a Itálie má tentýž názor o provincii Bolzano. V souladu s čl. 10 odst. 1 směrnice 64/432/EHS předložily Komisi doplňující dokumentaci, dokládající zvláště to, že monitorování situace pokračuje.
- (6) Pro členské státy nebo jejich regiony, které jsou považovány za zbavené této nemoci a které jsou v současné době uvedeny v příloze rozhodnutí Komise 93/42/EHS⁽³⁾, platí pouze minimum požadavků ohledně expedice hovězího dobytka do dalších členských států pro chov a výrobu.
- (7) Pro standardizaci testů BHV1 v laboratořích přijal Mezinárodní úřad pro narkazy zvířat (OIE) silně pozitivní, slabě pozitivní a negativní sérum jako mezinárodní normy OIE pro testy BHV1, které jsou k dispozici v referenčních laboratořích OIE pro zjišťování infekční hovězí rinotracheitidy zmíněné v Příručce norem pro diagnostické testy a vakcíny⁽⁴⁾.
- (8) Problémy vznikly v souvislosti s obchodem hovězím dobytkem v rámci Společenství u hovězího dobytka pocházejícího ze států, které mají jiný status týkající se infekční hovězí rinotracheitidy.
- (9) Kvůli srozumitelnosti a za účelem zajištění jazykové jednotnosti opatření je vhodné zkombinovat v jednom rozhodnutí schválení německého programu a dodatečných záruk pro infekční hovězí rinotracheitidu a zrušit rozhodnutí 2004/215/ES.

⁽¹⁾ Úř. věst. 121, 29.7.1964, s. 1977/64. Směrnice naposledy pozměněná nařízením (ES) č. 21/2004 (Úř. věst. L 5, 9.1.2004, s. 8).

⁽²⁾ Úř. věst. L 67, 5.3.2004, s. 24.

⁽³⁾ Úř. věst. L 16, 25.1.1993, s. 50. Rozhodnutí naposledy pozměněné rozhodnutím 2000/502/ES (Úř. věst. L 200, 8.8.2000, s. 62).

⁽⁴⁾ Příručka norem pro diagnostické testy a vakcíny, 4. vydání, srpen 2000.

(10) Opatření tohoto rozhodnutí jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Programy předkládané členskými státy uvedenými v prvním sloupečku tabulky v příloze I týkající se kontroly a vymýcení infekce způsobené hovězím herpesvirem typu 1 (BHV1), zde dále nazývaného „infekční hovězí rinotracheitida“ nebo „IBR“, jsou schválené v těch regionech členských států, které jsou uvedené v druhém sloupečku tabulky v příloze I.

Článek 2

1. Hovězí dobytek pro chov a výrobu určený pro členské státy nebo jejich regiony uvedené v příloze I pocházející z členských států nebo regionů daných států, které nejsou uvedeny v příloze II, musí splňovat alespoň následující dodatečné záruky:

- a) musí pocházet z chovu, u kterého nebyl za posledních 12 měsíců podle oficiálních informací objeven žádný klinický ani patologický důkaz příznaků infekční hovězí rinotracheitidy;
- b) zvířata musela být izolována v zařízení schváleném kompetentním orgánem po dobu 30 dnů těsně před převezením a u žádného hovězího dobytka v jednom izolačním zařízení se nesměly během této doby projevit klinické příznaky infekční hovězí rinotracheitidy;
- c) všechny hovězí dobytek v jednom izolačním zařízení musí mít negativní výsledky zkoušek séroreakce provedených na krevních vzorcích, přičemž tyto zkoušky nesmí být provedeny dříve než 21 dnů po jeho přivezení do izolačního zařízení a musí zjišťovat následující protilátky:
  - i) v případě očkovaného hovězího dobytka jsou to protilátky proti gE-glykoproteinu BHV1, nebo
  - ii) u neočkovaného hovězího dobytka jsou to protilátky proti celému BHV1.

2. Odpovědné úřady členských států mohou částečným omezením odstavce 1 oprávnit expedici hovězího dobytka do chovů nacházejících se v oblastech uvedených v příloze I, pokud splňují alespoň jednu následující podmínku:

- a) zvířata pocházejí z členských států uvedených v příloze I a pocházejí z chovů, kde byl BHV1 vymýcen, a splňují alespoň požadavky uvedené v příloze III;
- b) zvířata jsou určena pro výrobu masa a splňují následující podmínky:
  - i) zvířata buď
    - pocházejí z chovů, kde byl BHV1 vymýcen, jak je definováno v příloze III, nebo
    - pocházejí z očkovaných a pravidelně přeočkovávaných matek, nebo
    - byla pravidelně očkována a přeočkována podle pokynů výrobce „gE-deleted“ vakcíny, nebo
    - byla vyšetřena v členském státě, ze kterého pocházejí, a výsledek zkoušky séroreakce na protilátky byl negativní, přičemž zkouška byla provedena tak, jak je uvedeno v odst. 1 písm. c) na vzorku krve odebraném během 14 dnů před expedicí, a
  - ii) jsou převezena tak, aby nepřišla do kontaktu se zvířaty, která mají horší zdravotní status, do chovu, jehož status BHV1 není znám, v členském státě, který je uveden v příloze I, kde jsou podle schváleného programu vymýcení infekce všechna zvířata vykrmována v budovách, z nichž mohou být převezena přímo na jatka;
- c) zvířata pocházejí z chovů, v nichž je všechen hovězí dobytek v chovu starší 15 měsíců očkován a je pravidelně přeočkováván a všechna zvířata v chovu starší 9 měsíců jsou v intervalech ne delších než 12 měsíců podrobována zkouškám séroreakce zjišťující protilátky proti gE-glykoproteinu BHV1, přičemž tyto zkoušky mají negativní výsledky, a jak je uvedeno v odst. 1 písm. c) bodu i), zkoušky jsou prováděny na vzorcích krve odebraných během posledních 14 dnů před expedicí zvířat;
- d) zvířata pocházejí z chovů, kde se BHV1 nevyskytuje dle definice v příloze III a které se nacházejí v členských státech, v nichž je povinnost infekční hovězí rinotracheitidu hlásit a u nichž se během posledních 30 dnů v okruhu 5 km okolo daného chovu nevyskytl žádný klinický ani patologický důkaz infekce BHV1 a zvířata byla s negativním výsledkem testována na protilátky tak, jak je uvedeno v odst. 1 písm. c), přičemž testy byly prováděny na vzorcích krve odebrané během posledních 14 dnů před expedicí zvířete.

3. Hovězí dobytek na porážku pocházející z členských států nebo jejich regionů, které nejsou uvedeny v příloze II, a který je určen pro členské státy nebo jejich regiony uvedené v příloze I, musí být převezen přímo na jatka, kam má být doručen, nebo na schválené shromažďovací místo, odkud budou pak zvířata převezena v souladu s čl. 7 druhou odrážkou směrnice 64/432/EHS na jatka, kde budou porážena.

4. V bodě 4 oddílu C zdravotního certifikátu, jehož ukázka je v příkladu 1 přílohy F směrnice 64/432/EHS, který, jak je uvedeno v odstavci 1, doprovází hovězí dobytek, by měl obsahovat následující informace:

- a) po první odrážce: „IBR“;
- b) po druhé odrážce: „čl. 2 odst. .... bod .... rozhodnutí Komise 2004/558/ES“.

Článek 3

1. Hovězí dobytek pro chov a výrobu pocházející z jiných členských zemí nebo jejich regionů, než těch, které jsou uvedeny v příloze II, a který je určen pro členské státy nebo jejich regiony, v nichž byla infekční hovězí rinotracheitida vymýcena a které jsou uvedeny v příloze II, musí splňovat následující dodatečné záruky:

- a) musí splňovat dodatečné záruky uvedené v čl. 2 odst. 1 písm. a) a b);
- b) tato zvířata a všechny další hovězí dobytek umístěný v témže izolačním zařízení, na které je odkaz v čl. 2 odst. 1 písm. b), musela být podrobena zkoušce séroreakce na určení protilátek proti celé BHV1 provedené na vzorcích krve odebrané nejdříve 21 dnů po jejich příjezdu do izolačního zařízení, přičemž výsledek testu musí být negativní;
- c) nesměla být dříve očkovaná proti infekční hovězí rinotracheitidě.

2. Hovězí dobytek na porážku pocházející z jiných členských států nebo jejich regionů než těch, které jsou uvedeny v příloze II, a který je určen pro členské státy nebo jejich regiony uvedené v příloze II, bude transportován přímo na cílová jatka, kde bude v souladu s čl. 7 první odrážkou směrnice 64/432/EHS porážen.

3. V bodě 4 oddílu C zdravotního certifikátu, jehož ukázka je v příkladu 1 přílohy F ke Směrnici 64/432/EHS a který, jak je řečeno v odstavci 1, doprovází zvíře, by měl obsahovat následující informaci:

- a) za první odrážkou: „IBR“;
- b) za druhou odrážkou: „článek 3 rozhodnutí Komise 2004/558/ES“.

Článek 4

Hovězí dobytek pro chov a výrobu pocházející z členského státu nebo jeho regionu uvedeného v příloze II, který je určen pro členský stát nebo jeho region uvedený v příloze I nebo II, musí splňovat podmínky uvedené v čl. 2 odst. 1 písm. a).

Článek 5

Členské státy musí zajistit, aby zkoušky séroreakce, o nichž se píše v čl. 2 odst. 1 písm. c) bodu ii) a v čl. 3 odst. 1 písm. b), pro detekci protilátek proti celému BHV1 byly standardizovány na silně pozitivní, slabě pozitivní a negativní sérum přijaté jako mezinárodní normy OIE pro testy BHV1.

Článek 6

Rozhodnutí 2004/215/ES se zrušuje.

Článek 7

Toto rozhodnutí se použije od 26. července 2004.

Článek 8

Toto rozhodnutí je určeno členskými státním.

V Bruselu dne 15. července 2004.

Za Komisi
David BYRNE
člen komise

PŘÍLOHA I

Členský stát	Regiony členských států, na které se vztahují dodatečné záruky pro infekční hovězí rinotracheitidu v souladu s článkem 9 směrnice 64/432/EHS
Německo	všechny regiony

PŘÍLOHA II

Členský stát	Regiony členských států, jichž se týkají dodatečné záruky pro infekční hovězí rinotracheitidu v souladu s článkem 10 směrnice 64/432/EHS
Dánsko	všechny regiony
Itálie	provincie Bolzano
Rakousko	všechny regiony
Finsko	všechny regiony
Švédsko	všechny regiony

PŘÍLOHA III

Chovy zbavené BHV1

1. Chov hovězího dobytka bude považován za zbavený infekce BHV1, pokud bude splňovat následující podmínky:
  - 1.1. u chovu nebylo během posledních 6 měsíců zaznamenáno žádné podezření na infekci BHV1 a všechny hovězí dobytky v chovu je prost klinických příznaků indikujících infekci BHV1;
  - 1.2. zvířata byla ve styku pouze s hovězím dobytkem z chovů, které se nacházejí v těch členských státech nebo jejich regionech, které jsou uvedené v příloze II, nebo z chovů zbavených BHV1, a žádné ze zvířat v chovu nebylo v kontaktu s jiným hovězím dobytkem než tím, který pochází z chovů nacházejících se v těch členských státech nebo jejich regionech, které jsou uvedeny v příloze II, nebo z chovů zbavených BHV1;
  - 1.3. samice hovězího dobytka jsou inseminovány pouze spermiemi získanými v souladu se směrnicí 88/407/EHS a pocházejícími z býků, kteří s negativním výsledkem prošli takovou zkouškou na protilátky, která je uvedena v čl. 2 odst. 1 písm. c) bodu i), nebo jsou oplodněny býky z chovů, které pocházejí z těch členských států nebo jejich regionů, které jsou uvedeny v příloze II, nebo z chovů zbavených BHV1;
  - 1.4. na chov musí být použit alespoň jeden z následujících kontrolních režimů:
    - 1.4.1. sérologické šetření protilátek, jak je uvedeno v čl. 2 odst. 1 písm. c), je provedeno s negativním výsledkem v každém případě minimálně na dvou krevních vzorcích odebraných v intervalu 5 až 7 měsíců od všech samic i samců hovězího dobytka starších 9 měsíců používaných nebo plánovaných pro chov;
    - 1.4.2. sérologické šetření protilátek proti BHV1 je provedeno s negativním výsledkem na nejméně dvou samostatných vzorcích mléka nebo na vzorku mléka odebraného od maximálně pěti zvířat najednou, odebraného v intervalu 5 až 7 měsíců od všech dojcích zvířat, a sérologické šetření ohledně protilátek tak, jak je uvedeno v čl. 2 odst. 1 písm. c), je s negativním výsledkem provedeno v každém případě nejméně na dvou vzorcích krve odebrané v intervalu 5 až 7 měsíců od všech nedojících samic hovězího dobytka a od všech samců hovězího dobytka starších 9 měsíců používaných nebo plánovaných pro chov;
    - 1.4.3. v případě mléčných farem, na kterých je alespoň 30 % krav dojcích mléko, bylo sérologické šetření ohledně protilátek proti BHV1 provedeno s negativními výsledky v každém případě na nejméně třech vzorcích mléka odebraných od maximálního počtu 50 zvířat – podle specifikace použitého testu – v intervalu nejméně 3 měsíce a sérologické šetření ohledně protilátek, jak je popsáno v čl. 2 odst. 1 písm. c), bylo provedeno s negativním výsledkem ve všech případech na nejméně jednom vzorku krve odebraném od všech nedojících samic hovězího dobytka a od všech samců starších 9 měsíců používaných nebo plánovaných pro množení;
    - 1.4.4. všechny hovězí dobytky v chovu pochází buď z chovů, které se nacházejí v členských státech nebo v jejich regionech uvedených v příloze II, nebo z chovů zbavených BHV1.
2. Status chovu hovězího dobytka zbaveného BHV1 je zachován, pokud:
  - 2.1. podmínky v odstavcích 1.1 až 1.3 stále platí a
  - 2.2. je používán alespoň jeden z následujících kontrolních režimů:
    - 2.2.1. všechny hovězí dobytky v chovu starší 24 měsíců reagoval negativně na zkoušku séroreakce rozlišující protilátky, jak je popsána v čl. 2 odst. 1 písm. c), provedenou na vzorku krve odebrané v intervalech maximálně 12 měsíců;

- 2.2.2. sérologické šetření ohledně protilátek proti BHV1 bylo provedeno s negativním výsledkem na nejméně jednom individuálním vzorku mléka nebo na smíchaných vzorcích mléka odebraných od maximálně 5 zvířat, odebíraných v intervalech maximálně 12 měsíců od všech dojcích zvířat, a všechny nedojící samice a samci hovězího dobytka v chovu starší 24 měsíců reagovali negativně na zkoušku séroreakce určující protilátky, jak je popsána v čl. 2 odst. 1 písm. c), provedenou na vzorku krve odebraném v intervalech maximálně 12 měsíců;
    - 2.2.3. v případě mléčných farem, na kterých tvoří minimálně 30 % kusů hovězího dobytka dojící krávy, byla s negativním výsledkem provedena zkouška séroreakce na protilátky proti BHV1 na nejméně dvou vzorcích mléka odebraných od maximálně 50 zvířat – závisí na použitém testu – v intervalech nejméně 3 měsíce a maximálně 12 měsíců a sérologické šetření ohledně protilátek, jak je popsáno v čl. 2 odst. 1 písm. c), bylo provedeno s negativním výsledkem, v každém případě na nejméně jednom vzorku krve odebraném od všech nedojících samic hovězího dobytka a samců starších 24 měsíců v intervalech maximálně 12 měsíců.
  3. Status chovu hovězího dobytka zbaveného BHV1 je dočasně odejmut tam, kde během šetření popsaného v odstavcích 2.2.1 až 2.2.3 reagovalo některé zvíře na test na protilátky, který je popsán v čl. 2 odst. 1 písm. c), pozitivně.
  4. Status chovu zbaveného BHV1, který je dočasně odejmut v souladu s odstavcem 3, může být navrácen pouze po sérii sérologických šetření, která jsou provedena u každého zvířete při dvou příležitostech v intervalu nejméně 2 měsíce a jejichž výsledek je negativní s tím, že šetření nezačalo dříve než 30 dnů po odstranění zvířete, u kterého byl výsledek šetření kladný, přičemž musí být použita zkouška séroreakce na protilátky, jak je popsána v čl. 2 odst. 1 písm. c), a to u všech kusů hovězího dobytka v chovu a musí být provedena na vzorcích krve nebo u dojcích krav na individuálních vzorcích mléka nebo na smíšených vzorcích mléka odebraných maximálně od 5 zvířat.